

tem, kar se pri nas propoveduje, predava, govori in piše, in med tem, kako se ravna in dela, prav hitro in dobro spoznajo oni Kitajci, ki pridejo k nam, ve pa to tudi mnogi izmed nas mladih, ki spoznava z boleščjo, da je dobra polovica našega napredka laž in prevara. Saj menda ne verjamete, da nas mnogoštevilne tovarne, skladanice foliantov in brezkončne vrste verzov že upravičujejo, da se smemo postavljati za sodnike sveta! ¹⁾

Prevedel *Karel Schweiger*.

¹⁾ Dandanes n. pr. se izobražuje ljudstvo z izpodbadanjem k roparstvu. Založništvo A. Baumerta v Lipskem je izdalo v poslednjem času nekoliko brošuric, ki naj bi poučile nemško ljudstvo o kitajskih razmerah. Knjižica »Die chinesischen Boxer und die europäische Diplomatie« se končuje s tem plemenitim in patriotičnim vzklikom: »Kitajsko skriva v sebi neizmerne zaklade vsake vrste, pa ta zakladnica je dosedaj zaprta; trgovina pojde od sedaj po drugih potih, kultura in morala bodeta kedaj tudi tam triumfovala. O da bi bil Nemčiji potem zagotovljen tak delež, na kakršnega ima po svoji veljavi pravico, in da bi Kiaučau, ki je sedaj le nemška naselbina, postal popolnoma naša last, ki naj bi se povečevala in utrdila za vselej!« Kultura in roparstvo — iz tega se da kombinirati samo: kulturno roparstvo ali roparska kultura. V resnici presenetljiv napredek! Sicer pa govore tako žalibog tudi drugi . . .

Jaz hočem gorkih žarkov . . .

Tu sem, tu, in zvezde niti ene,
kamorkoli gledam, ne uzrem.
Solnce ni in luči, da razmakne
noč neznošno mojim kdaj očem.

Vedrih čel, neskončno lepih dajte,
solnčnočistih misli in idej,
da v vesoljnost duh se dvigne smelo,
ne do tod, do tam — naprej, naprej!

Tu sem, tu, in duša išče tebe,
solnce jasno, k tebi le hiti . . .
Čujte me: Jaz hočem gorkih žarkov,
a bojim se mrzlih teorij.

Fran Valenčič.

